

مسمومیت با منوکسید کربن

۱. منوکسید کربن گازی بیرنگ، بی بو، بدون طعم و غیر محرک است که در اثر سوختن ناقص سوخت های فسیلی مانند نفت، گازوئیل، دود آگزوز اتومبیل و ذغال چوب حاصل میشود.
۲. علائم تماس طولانی با منوکسید کربن، سردرد، گیجی، ضربان شدید شقیقه ها، وزوز گوش و خواب آلودگی میباشد. در ادامه تماس فرد مسموم دچار تهوع، استفراغ و تپش قلب میشود.
۳. در هنگام بروز آتش سوزی علاوه بر ایجاد گاز منوکسید کربن، گاز سیانید از سوختن مواد پلاستیکی ایجاد میشود که شدیداً سمی است.
۴. تماس طولانی مدت با گاز منوکسید کربن بویژه در کودکان میتواند با بروز اختلالات رفتاری و کاهش حافظه و ضریب هوشی همراه باشد.
۵. در دود سیگار مقادیری از گاز منوکسید کربن وجود دارد که میتواند در اثر مصرف طولانی مدت سیگار سبب بروز مسمومیت مزمن در افراد سیگاری گردد.
۶. موارد زیادی از مسمومیت های کشنده با منوکسید کربن در رانندگانی گزارش شده است که برای گرم کردن خودروی خود در فصول سرد سال از گاز پیک نیکی استفاده نموده اند.
۷. حضور در گاراژهای دربسته که در آن اتومبیل با موتور روشن وجود دارد خطر بروز مسمومیت را با این گاز به همراه دارد.

۸. اولین اقدام در برخورد با فردی که با این گاز مسموم شده است انتقال مصدوم به فضای آزاد است.
۹. از خوابیدن در داخل اتومبیل روشن در حالیکه کولر و یا بخاری ان روشن است خودداری نمایید.
۱۰. علائم مسمومیت با این گاز در کودکان تهوع، استفراغ و اسهال میباشد که با مقادیر پایین تری از منوکسید کربن بروز مینماید.
۱۱. در هنگام استفاده از بخاری های نفتی و گازی جهت پیشگیری از مسمومیت با گاز منوکسید کربن لازم است از نصب صحیح و کارکرد مناسب دودکش ها مطمئن شوید.
۱۲. در صورت قطع تنفس بیمار مسموم با منوکسید کربن و گازهای دیگر باید احیای قلبی عروقی را آغاز نمایید.

